

PATVIRTINTA

Viešosios įstaigos Lietuvos Respublikos apskaitos instituto standartų tarybos 2004 m. spalio 13 d. nutarimu Nr. 7

(Viešosios įstaigos Lietuvos Respublikos apskaitos instituto direktoriaus 2007 m. birželio 29 d. įsakymo Nr. VAS-4 redakcija)

24-ASIS VERSLO APSKAITOS STANDARTAS „PELNO MOKESTIS“

(Žin., 2004, Nr. 180-6695; 2007, Nr. 75-2979)

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Šio standarto tikslas – nustatyti pelno ir kitų nuo apmokestinamojo pelno apskaičiuojamų mokesčių (toliau – pelno mokesčio) apskaitos ir pateikimo finansinėse ataskaitose, taikant kaupimo principą, tvarką.

2. Šis standartas turi būti taikomas apskaičiuojant, registruojant apskaitoje ir pateikiant finansinėse ataskaitose ataskaitinio laikotarpio pelno mokesčių ir atidėtąjį pelno mokesčių. Standartas nustato, kaip ūkinių operacijų ir ūkinių įvykių poveikis pelno mokesčiui turi būti parodytas apskaitoje.

3. Šio standarto gali netaikyti įmonės, kurios pagal įstatymą:

3.1. gali sudaryti trumpą balansą, trumpą pelno (nuostolių) ataskaitą ir trumpą aiškinamąjį raštą;

3.2. privalo sudaryti pilną balansą, pilną pelno (nuostolių) ataskaitą ir pilną aiškinamąjį raštą, jeigu jų atidėtojo pelno mokesčio sumos nereikšmingos.

II. PAGRINDINĖS SĄVOKOS

Apmokestinamasis pelnas (mokestiniai nuostoliai) – mokesčius reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka apskaičiuotas ataskaitinio laikotarpio pelnas (nuostoliai), nuo kurio apskaičiuojamas ataskaitinio laikotarpio pelno mokestis.

Apmokestinamieji laikinieji skirtumai – laikinieji skirtumai, dėl kurių būsimaisiais ataskaitiniais laikotarpiais apmokestinamasis pelnas bus didesnis už apskaitinį (mokestiniai nuostoliai bus mažesni už apskaitinius).

Apskaitinis pelnas (nuostoliai) – ataskaitinio laikotarpio pelnas ar nuostoliai, parodyti pelno (nuostolių) ataskaitoje, prieš atimant pelno mokesčio sąnaudas (pridedant pelno mokesčio pajamas).

Ataskaitinio laikotarpio pelno mokestis – mokestis, apskaičiuojamas remiantis apmokestinamuoju pelnu.

Atidėtasis pelno mokestis – atidėtojo pelno mokesčio įsipareigojimas ir (arba) atidėtojo pelno mokesčio turtas.

Atidėtojo pelno mokesčio įsipareigojimas – būsimaisiais ataskaitiniais laikotarpiais mokėtinos pelno mokesčio sumos, kurios susidaro dėl apmokestinamųjų laikinųjų skirtumų.

Atidėtojo pelno mokesčio pajamos – pajamos, susidarancios per ataskaitinį laikotarpį pripažįstant atidėtojo pelno mokesčio turtą arba panaudojant atidėtojo pelno mokesčio įsipareigojimą.

Atidėtojo pelno mokesčio sąnaudos – sąnaudos, susidaranti per ataskaitinį laikotarpį pripažįstant atidėtojo pelno mokesčio įsipareigojimą arba panaudojant atidėtojo pelno mokesčio turtą.

Atidėtojo pelno mokesčio turtas – būsimaisiais ataskaitiniais laikotarpiais atgautinos pelno mokesčio sumos, kurios susidaro dėl įskaitomųjų laikinųjų skirtumų ir nepanaudotų mokesčių nuostolių perkėlimo.

Įskaitomieji laikinieji skirtumai – laikinieji skirtumai, dėl kurių būsimaisiais ataskaitiniais laikotarpiais apmokestinamasis pelnas bus mažesnis už apskaitinį (mokesčiai nuostoliai bus didesni už apskaitinius).

Laikinieji skirtumai – turto ar įsipareigojimo balansinės vertės ir jo mokesčio bazės skirtumai. Gali būti apmokestinamieji ir įskaitomieji laikinieji skirtumai.

Pelno mokesčio sąnaudos (pajamos) – ataskaitinio laikotarpio pelno mokesčio ir atidėtojo pelno mokesčio sąnaudų (pajamų) suma, kuri parodoma pelno (nuostolių) ataskaitoje.

Turto ar įsipareigojimo mokesčio bazė – suma, kuria yra įvertintas turtas ar įsipareigojimas pelno mokesčiui apskaičiuoti mokesčius reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka.

III. ATASKAITINIO LAIKOTARPIO PELNO MOKESČIO ĮSIPAREIGOJIMO IR TURTO PRIPAŽINIMAS

4. Per ataskaitinį ir praėjusius ataskaitinius laikotarpius nesumokėta pelno mokesčio suma pripažįstama įsipareigojimu.

5. Ataskaitinio ar praėjusių ataskaitinių laikotarpių pelno mokesčio permoka pripažįstama turtu.

IV. ATIDĖTOJO PELNO MOKESČIO ĮSIPAREIGOJIMO IR TURTO PRIPAŽINIMAS

6. Atidėtasis pelno mokestis (toliau – atidėtasis mokestis) – tai mokestis, kurį numatoma sumokėti ar atgauti nuo turto ir įsipareigojimų balansinės vertės ir atitinkamos jų mokesčio bazės, naudojamos apskaičiuojant apmokestinamą pelną, susidariusių skirtumų. Tokie skirtumai vadinami laikiniais. Jei apskaičiuojant pelno mokestį turto ar įsipareigojimo balansinė vertė skiriasi nuo jo mokesčio bazės, pripažįstami atidėtojo pelno mokesčio įsipareigojimas ir (arba) turtas. Jie apskaičiuojami lyginant turto ar įsipareigojimo balansinę vertę su jo mokesčio baze.

7. Dalis laikinųjų skirtumų atsiranda tada, kai apskaičiuojant apskaitinį pelną, pajamos arba sąnaudos įtraukiamos į vieną ataskaitinį laikotarpį, o apskaičiuojant apmokestinamą pelną, – į kitą ataskaitinį laikotarpį.

8. Laikinieji skirtumai atsiranda ir kitomis aplinkybėmis:

8.1. turtas perkainojamas, o jo mokesčio bazė lieka tokia pati;

8.2. įsigyjant verslą ar reorganizuojant įmones jungimo būdu, įsigijimo savikaina paskirstoma įsigytam turtui ir įsipareigojimams, atsižvelgiant į jų tikrąją vertę, o mokesčio bazė lieka tokia pati;

8.3. turto ar įsipareigojimo balansinė vertė pirmą kartą pripažįstant skiriasi nuo to turto ar įsipareigojimo pirminės mokesčio bazės.

9. Jei, apskaičiuojant to paties ataskaitinio laikotarpio apskaitinį pelną, sumos pripažįstamos sąnaudomis (pajamomis), o apskaičiuojant apmokestinamą pelną, jos ar jų dalis pripažįstama neleidžiamais atskaitymais (neapmokestinamomis pajamomis), tačiau dėl to

nesusidaro turto ar įsipareigojimo balansinės vertės ir jo mokesčio bazės skirtumo, laikinųjų skirtumų neatsiranda. Pavyzdžiui, reprezentacinių sąnaudų dalis, pripažinta neleidžiamais atskaitymais.

10. Laikinieji skirtumai gali būti apmokestinamieji ir įskaitomieji.

11. Apmokestinamieji laikinieji skirtumai sukuria atidėtojo mokesčio įsipareigojimą, o įskaitomieji laikinieji skirtumai – atidėtojo mokesčio turtą.

V. APMOKESTINAMIEJI LAIKINIEJI SKIRTUMAI

12. Jeigu turto balansinė vertė yra didesnė arba įsipareigojimo balansinė vertė yra mažesnė už jo mokesčio bazę, susidaro apmokestinamieji laikinieji skirtumai, dėl kurių atsiranda atidėtojo mokesčio įsipareigojimas.

13. Visiems apmokestinamiesiems laikiniams skirtumams turi būti pripažintas atidėtojo mokesčio įsipareigojimas, išskyrus, jei atidėtojo mokesčio įsipareigojimas atsirastų iš:

13.1. prestižo, kurio amortizacija mokesčių skaičiavimui neapskaičiuojama;

13.2. pirminio turto ar įsipareigojimo pripažinimo sandorio, kuris nėra verslo įsigijimas ar įmonių reorganizavimas jungimo būdu, ir sandorio metu neturi įtakos nei apskaitiniam, nei apmokestinamajam pelniui (mokestiniam nuostoliams).

14. Apmokestinamųjų laikinųjų skirtumų, dėl kurių atsiranda atidėtojo mokesčio įsipareigojimas, pavyzdžiai gali būti tokie:

14.1. Laikinieji skirtumai, kurie susidaro, kai apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, taikomas pagreitinto nusidėvėjimo skaičiavimo metodas, o apskaičiuojant apskaitinį pelną, – tiesinis nusidėvėjimo skaičiavimo metodas ir dėl to turto balansinė vertė tampa didesnė už jo mokesčio bazę.

14.2. Perkainojus turtą, jo balansinė vertė padidėja, o jo mokesčio bazė lieka tokia pati.

14.3. Įsigijus verslą ar reorganizavus įmones jungimo būdu, įsigyto turto ir įsipareigojimų vertė prilyginama jų tikrajai vertei, dėl to grynojo turto vertė padidėja, o mokesčio bazė tam tikrais atvejais lieka tokia pati.

14.4. Pirmą kartą pripažįstant, turto balansinė vertė yra didesnė, o įsipareigojimo balansinė vertė mažesnė už jų pradinę mokesčio bazę. Kai kurios sumos apskaitoje pripažįstamos turtu ir įsipareigojimais ir parodomos balanse, tačiau jų mokesčio bazė lygi nuliui. Vykdamas plėtrą, susidariusios išlaidos pripažįstamos nematerialiuoju turtu, kuris neturi mokesčio bazės, nes šios išlaidos pripažįstamos leidžiamais atskaitymais tą ataskaitinį laikotarpį, kada jos patiriamos. Plėtros darbų balansinės vertės, kuri sąnaudomis bus pripažįstama būsimaisiais ataskaitiniais laikotarpiais, ir nuliui lygios mokesčio bazės skirtumas yra apmokestinamasis laikinasis skirtumas, dėl kurio atsiranda atidėtojo mokesčio įsipareigojimas.

VI. ĮSKAITOMIEJI LAIKINIEJI SKIRTUMAI

15. Jeigu turto balansinė vertė yra mažesnė ar įsipareigojimo balansinė vertė yra didesnė už jo mokesčio bazę, susidaro įskaitomieji laikinieji skirtumai, dėl kurių atsiranda atidėtojo mokesčio turtas.

16. Atidėtojo mokesčio turto, susijusio su visais įskaitomaisiais laikiniais skirtumais, turi būti parodoma tiek, kiek tikimasi gauti apmokestinamojo pelno, kuriam bus galima panaudoti įskaitomąjį laikinąjį skirtumą, nebent atidėtojo mokesčio turtas atsiranda iš:

16.1. neigiamo prestižo dalies, susijusios su būsimaisiais nuostoliais ir sąnaudomis, skaičiuojant mokesčius, nepripažįstamos pajamomis;

16.2. pirminio turto ar įsipareigojimo pripažinimo sandorio, kuris nėra verslo įsigijimas arba įmonių reorganizavimas jungimo būdu, ir sandorio metu neturi įtakos nei apskaitiniam, nei apmokestinamajam pelnui (mokestiniam nuostoliams).

17. Įskaitomųjų laikinųjų skirtumų, dėl kurių atsiranda atidėtojo mokesčio turtas, pavyzdžiai gali būti tokie:

17.1. Apskaičiuojant apskaitinį pelną, abejotinos skolos pripažįstamos sąnaudomis tą laikotarpį, kada jos tampa abejotinomis, tačiau apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, jos pripažįstamos leidžiamais atskaitymais vėlesnį ataskaitinį laikotarpį. Dėl šios priežasties turto balansinė vertė tampa mažesnė už jo mokesčio bazę.

17.2. Perkainojant turtą ir įvertinant jį tikraja ar grynąja galimo realizavimo verte, turto vertė sumažėja ir dėl to jo balansinė vertė gali būti mažesnė už jo mokesčio bazę.

17.3. Įsigijus verslą ar reorganizavus įmones jungimo būdu, įsigyto turto ir įsipareigojimų vertė prilyginama jų tikrajai vertei, dėl to grynojo turto vertė sumažėja, o mokesčio bazė tam tikrais atvejais lieka tokia pati.

17.4. Pirmą kartą pripažįstant, turto balansinė vertė yra mažesnė, o įsipareigojimo balansinė vertė didesnė už jų pradinę mokesčio bazę. Kai kurios sumos turi mokesčio bazę, tačiau apskaitoje turtu ir įsipareigojimais nepripažįstamos ir balanse neparodomos. Nustatant apskaitinį pelną, darbuotojų mokymo išlaidos pripažįstamos sąnaudomis tą laikotarpį, kada jos buvo patirtos, tačiau tam tikrais atvejais tik būsimaisiais ataskaitiniais laikotarpiais jos gali būti įskaitomos nustatant apmokestinamąjį pelną (mokestinius nuostolius). Darbuotojų mokymo išlaidų mokesčio bazės, lygios sumai, leidžiamai įskaityti būsimaisiais ataskaitiniais laikotarpiais, ir nuliui lygios balansinės vertės skirtumas yra įskaitomasis laikinasis skirtumas, sudarantis sąlygas atsirasti atidėtojo mokesčio turtui.

18. Kai laikinieji skirtumai yra susiję su investicijomis į dukterines, asocijuotas ar pagal jungtinės veiklos (partnerystės) sutartį kontroliuojamas įmones, atidėtasis mokestis turi būti pripažįstamas pagal šio standarto VIII skyriaus „Investicijos į dukterines, asocijuotas ir pagal jungtinės veiklos (partnerystės) sutartį kontroliuojamas įmones“ reikalavimus.

19. Įmonė gali gauti ekonominės naudos iš atidėtojo mokesčio turto dėl mokesčių sumažinimo tik tada, kai ateityje ji tikisi uždirbti pakankamai apmokestinamojo pelno, iš kurio bus galima atimti įskaitomuosius laikinuosius skirtumus kaip leidžiamus atskaitymus. Todėl įmonė apskaitoje registruoja atidėtojo mokesčio turtą tik tada, kai pagrįstai tikisi ateityje uždirbti pakankamai apmokestinamojo pelno. Apskaičiuojant atidėtąjį mokestį, reikia įvertinti ir būsimaisiais ataskaitiniais laikotarpiais mažėjančius ar išnyksiančius apmokestinamuosius laikinuosius skirtumus.

VII. ATIDĖTOJO PELNO MOKESČIO TURTAS, ATsirANDANTIS Iš NEpanAUDOTŲ MOKESTINIŲ NUOSTOLIŲ

20. Mokesčius reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka mokestiniai nuostoliai gali būti perkeltami į kitus ataskaitinius laikotarpius. Perkeldama nepanaudotus mokestinius nuostolius, įmonė gali pripažinti tik tiek atidėtojo mokesčio turto, kiek būsimaisiais laikotarpiais ji tikisi uždirbti apmokestinamojo pelno, kuriam bus galima panaudoti nepanaudotus mokestinius nuostolius.

21. Atidėtojo mokesčio turto, atsirandančio perkeltant nepanaudotus mokestinius nuostolius, pripažinimo kriterijai yra tokie pat, kaip ir atidėtojo mokesčio turto, atsirandančio iš įskaitomųjų laikinųjų skirtumų. Tačiau tai, kad yra nepanaudotų mokestinių nuostolių, rodo, kad ateityje apmokestinamojo pelno gali nebūti. Todėl, jeigu įmonė yra patyrusi nuostolių, ji parodo tik tiek atidėtojo mokesčio turto, atsirandančio iš nepanaudotų mokestinių nuostolių, kiek ji turi apmokestinamųjų laikinųjų skirtumų, kurie ateityje mažės ar išnyks, arba yra kitų įtikinamų

įrodymų, kad bus uždirbta pakankamai apmokestinamojo pelno, kuriam bus galima panaudoti nepanaudotus mokestinius nuostolius.

22. Įvertindama tikimybę, ar per būsimuosius ataskaitinius laikotarpius bus uždirbta tiek apmokestinamojo pelno, kad būtų galima panaudoti nepanaudotus mokestinius nuostolius, įmonė turi atsižvelgti į šiuos kriterijus:

22.1. ar ji turi pakankamai apmokestinamųjų laikinųjų skirtumų;

22.2. ar ji gali pagrįstai tikėtis, kad bus uždirbta apmokestinamojo pelno iki nepanaudotų mokestinių nuostolių perkėlimo laikotarpio pabaigos;

22.3. ar nepanaudoti mokestiniai nuostoliai atsirado dėl tokių priežasčių (ar aplinkybių), kurios neturėtų pasikartoti būsimaisiais ataskaitiniais laikotarpiais.

VIII. INVESTICIJOS Į DUKTERINES, ASOCIJUOTAS IR PAGAL JUNGTINĖS VEIKLOS (PARTNERYSTĖS) SUTARTĮ KONTROLIUOJAMAS ĮMONES

23. Kai investicijos į dukterines, asocijuotas ar pagal jungtinės veiklos (partnerystės) sutartį kontroliuojamas įmones balansinė vertė skiriasi nuo jos mokesčio bazės, atsiranda laikinųjų skirtumų. Tokių skirtumų dažniausiai atsiranda, kai investicijos į dukterines, asocijuotas įmones ar pagal jungtinės veiklos (partnerystės) sutartį kontroliuojamas įmones atskirose finansinėse ataskaitose parodomas taikant nuosavybės metodą, o jų mokesčio bazė lieka tokia pati.

24. Rengiant konsoliduotas finansines ataskaitas, laikinieji skirtumai nustatomi lyginant šiose finansinėse ataskaitose nurodyto turto ir įsipareigojimų balansinės vertės su mokesčio baze, nustatoma pagal kiekvienos įmonės, esančios įmonių grupėje, mokesčio bazę.

25. Jei atsiranda apmokestinamųjų laikinųjų skirtumų, įmonė turi pripažinti atidėtojo mokesčio įsipareigojimą, išskyrus tuos atvejus, kai vykdomos abi šios sąlygos:

25.1. įmonė gali kontroliuoti laikinųjų skirtumų išnykimo laiką;

25.2. galima pagrįstai tikėtis, kad laikinieji skirtumai artimiausioje ateityje neišnyks.

26. Jei atsiranda įskaitomųjų laikinųjų skirtumų, įmonė turi pripažinti atidėtojo mokesčio turta, tačiau tik tiek, kiek galima pagrįstai tikėtis, kad:

26.1. laikinieji skirtumai išnyks artimiausioje ateityje;

26.2. bus gauta apmokestinamojo pelno, iš kurio bus galima atimti šiuos laikinuosius skirtumus, kaip leidžiamus atskaitymus.

IX. PELNO MOKESČIO APSKAIČIAVIMAS

27. Ataskaitinio laikotarpio pelno mokestis apskaičiuojamas taikant mokesčius reglamentuojančių teisės aktų nustatytus pelno mokesčio tarifus.

28. Atidėtojo mokesčio turtas ir įsipareigojimas apskaičiuojami taikant tokį pelno mokesčio tarifą, koks jis turėtų būti tais ataskaitiniais laikotarpiais, kai laikinieji skirtumai, dėl kurių atsirado atidėtasis mokestis, išnyks.

29. Nors kai kuriais atvejais turto ar įsipareigojimo balansinė vertė gali būti nustatoma diskontuojant (pavyzdžiui, turto atsiperkamoji vertė, sumažėjus ilgalaikio turto vertei), atidėtojo mokesčio turtas ir įsipareigojimai negali būti diskontuojami.

30. Kiekvieną balanso datą įmonė peržiūri ir iš naujo įvertina atidėtojo mokesčio turta. Jei būsimaisiais ataskaitiniais laikotarpiais nesitikima gauti tiek apmokestinamojo pelno, kad būtų galima panaudoti visus nepanaudotus mokestinius nuostolius, atidėtojo mokesčio turtas sumažinamas arba iš viso nepripažįstamas.

X. ATASKAITINIO LAIKOTARPIO PELNO MOKESČIO IR ATIDĖTOJO PELNO MOKESČIO PRIPAŽINIMAS PELNO (NUOSTOLIŲ) ATASKAITOJE

31. Ataskaitinio laikotarpio pelno mokestis ir atidėtojo mokesčio sąnaudos (pajamos), susidariusios dėl ūkinių operacijų, kurios registruojamos pajamų ir sąnaudų sąskaitose, parodomos pelno (nuostolių) ataskaitoje kaip pelno mokesčio sąnaudos (pajamos). Tais atvejais, kai ataskaitinio laikotarpio pelno mokestis ir atidėtojo mokesčio sąnaudos (pajamos) atsiranda iš ūkinių operacijų, kurios registruojamos nuosavo kapitalo sąskaitose ir į pelno (nuostolių) ataskaitą neįtraukiamos, jie parodomi XI skyriaus nustatyta tvarka.

32. Atidėtojo mokesčio balansinė vertė gali keistis net tada, kai laikinųjų skirtumų, dėl kurių jis susidarė, suma nesikeičia. Taip gali būti, pavyzdžiui, tokiais atvejais:

- 32.1. pakeitus mokesčių tarifus ar mokesčių įstatymus;
- 32.2. iš naujo įvertinus galimybę pripažinti atidėtojo mokesčio turta;
- 32.3. pakeitus numatytą turto naudojimo būdą.

33. Pasikeitus atidėtojo mokesčio balansinei vertei dėl 32 punkte nurodytų priežasčių, susidaręs skirtumas parodomas pelno (nuostolių) ataskaitoje, išskyrus atvejus, kai jis yra susijęs su operacijomis, anksčiau užregistruotomis nuosavo kapitalo sąskaitose ir neįtrauktomis į pelno (nuostolių) ataskaitą.

XI. ATASKAITINIO LAIKOTARPIO PELNO MOKESČIO IR ATIDĖTOJO PELNO MOKESČIO PRIPAŽINIMAS NUOSAVO KAPITALO DALYJE

34. Ataskaitinio laikotarpio pelno mokestis ir atidėtojo mokesčio sąnaudos (pajamos) turi būti registruojamos atitinkamose nuosavo kapitalo sąskaitose, jei jos yra susijusios su nuosavo kapitalo sąskaitose registruojamomis ir į pelno (nuostolių) ataskaitą neįtraukiamomis ūkinėmis operacijomis.

35. Ūkinių operacijų, kurios registruojamos nuosavo kapitalo sąskaitose, pavyzdžiai gali būti tokie:

- 35.1. ilgalaikio turto balansinės vertės pokytis dėl šio turto perkainojimo;
- 35.2. nepaskirstytojo pelno likučio koregavimas dėl apskaitos politikos pakeitimo arba esminės klaidos ištaisymo taikant retrospektyvinį būdą;
- 35.3. valiutų kursų skirtumai, atsirandantys dėl užsienio įmonės finansinių ataskaitų perskaičiavimo konsoliduojant.

36. Kai dėl turto perkainojimo pripažįstamas atidėtojo mokesčio įsipareigojimas, tai perkainojimo rezervas (rezultatai) apskaitoje registruojamas arba didinamas suma, kuri gaunama iš turto vertės padidėjimo dėl šio turto perkainojimo atėmus atidėtojo mokesčio įsipareigojimą.

XII. PELNO MOKESČIO TURTO IR ĮSIPAREIGOJIMO TARPUSAVIO UŽSKAITA

37. Avansu sumokėtas pelno mokestis ir (arba) pelno mokesčio permoka užskaitoma su mokėtino pelno mokesčio įsipareigojimu.

38. Atidėtojo mokesčio turtas ir atidėtojo mokesčio įsipareigojimas užskaitomi tarpusavyje tada, kai jie yra susiję su ta pačia mokesčius administruojančia institucija.

XIII. INFORMACIJOS ATSKLEIDIMAS FINANSINĖSE ATASKAITOSE

39. Mokėtinas ataskaitinio laikotarpio pelno mokestis arba jo permoka balanse turi būti pateikti atskirai nuo kito turto ir išsipareigojimų.

40. Atidėtojo mokesčio turtas ir išsipareigojimas turi būti pateikti atskirai nuo mokėtino ataskaitinio laikotarpio pelno mokesčio ar jo permokos.

41. Atidėtojo mokesčio turtas ir išsipareigojimas pripažįstami ilgalaikiais.

42. Pilname aiškinamajame rašte pateikiant informaciją apie reikšmingus pelno mokesčio sąnaudų (pajamų) komponentus, turi būti pateikiami tokie komponentai:

42.1. ataskaitinio laikotarpio pelno mokesčio sąnaudos;

42.2. visi praėjusių ataskaitinių laikotarpių pelno mokesčio taisymai, apskaitoje parodyti einamąjį ataskaitinį laikotarpį;

42.3. atidėtojo mokesčio sąnaudų (pajamų) suma, susijusi su laikinųjų skirtumų atsiradimu ir išnykimu, paaiškinant reikšmingas sumas;

42.4. atidėtojo mokesčio sąnaudų (pajamų) suma, susijusi su pelno mokesčio tarifų ar pelno mokesčio įstatymo pakeitimais, suskaidant reikšmingas sumas;

42.5. nauda, atsirandanti iš anksčiau nepripažintų praėjusio ataskaitinio laikotarpio mokestinių nuostolių ar laikinųjų skirtumų, kuriais mažinamos ataskaitinio laikotarpio pelno mokesčio sąnaudos;

42.6. atidėtojo mokesčio sąnaudos (pajamos), atsirandančios iš atidėtojo mokesčio turto vertės sumažėjimo (ankstesnio nurašymo panaikinimo);

42.7. pelno mokesčio sąnaudų (pajamų) suma, susijusi su tais apskaitos politikos pakeitimais ir esminėmis klaidomis, kurie buvo taisomi perspektyviai.

43. Pilname aiškinamajame rašte taip pat turi būti pateikta:

43.1. bendra ataskaitinio laikotarpio pelno mokesčio ir atidėtojo mokesčio suma, susijusi su operacijomis, kurios registruojamos nuosavo kapitalo sąskaitose;

43.2. pelno mokesčio sąnaudos (pajamos), susijusios su ypatingaisiais straipsniais, pripažintais per ataskaitinį laikotarpį;

43.3. pelno mokesčio tarifų pakitimas per ataskaitinį laikotarpį;

43.4. įskaitomųjų laikinųjų skirtumų ir nepanaudotų mokestinių nuostolių, kuriems nebuvo apskaičiuotas atidėtojo mokesčio turtas, suma ir termino pabaiga;

43.5. reikšmingas pelno mokesčio tarifų ar mokesčių įstatymų pakeitimų poveikis ataskaitinio laikotarpio pelno mokesčiui ir atidėtajam mokesčiui, jeigu šie pakeitimai priimami ar paskelbiami po balanso datos.

XIV. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

44. Pirmą kartą šį standartą taikanti įmonė jo nuostatas turi taikyti retrospektyviai pagal 7-ojo verslo apskaitos standarto „Apskaitos politikos, apskaitinių įvertinimų keitimas ir klaidų taisymas“ reikalavimus.

45. Nauja standarto redakcija turi būti taikoma sudarant 2008 m. sausio 1 d. ir vėliau prasidedančių ataskaitinių laikotarpių finansines ataskaitas. Nauja standarto redakcija gali būti pradėta taikyti ir sudarant 2007 metų finansines ataskaitas.